

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 367/2025-15

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcov Miroslava Duriša a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov 1. [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], 2. [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], a 3. [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpených advokátom JUDr. Miroslavom Ondrušekom, Radničné námestie 33, Bardejov, proti uzneseniam Okresného súdu Bardejov č. k. 8C/24/2021-578 z 25. júna 2024 a č. k. 8C/24/2021-685 z 24. februára 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 2. júna 2025 domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Okresného súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) č. k. 8C/24/2021-578 z 25. júna 2024 a č. k. 8C/24/2021-685 z 24. februára 2025. Navrhujú, aby ústavný súd obe napadnuté uznesenia zrušil, vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a priznal im náhradu trov vzniknutých v konaní pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že na okresnom súde sa z iniciatívy sťažovateľov viedol spor o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti (určenie, že nehnuteľnosť patrí do dedičstva), v ktorom sťažovatelia neuspeli. V rozsudku vo veci samej, ktorý nadobudol právoplatnosť 25. apríla 2023, všeobecné sudy priznali úspešnému žalovanému [REDACTED] nárok na náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania.

3. Následne okresný súd rozhodoval o výške trov konania a napadnutým uznesením z 25. júna 2024 zaviazal sťažovateľov 1 a 3 (správne 1 až 3, pozn.) povinnosťou zaplatiť žalovanému sumu vo výške 4 731,67 eur pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 4 421,67 eur a z iných trov konania vo výške 310 eur. Pri určení základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby vychádzal z § 10 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov účinnnej od 15. júna 2019 do 31. decembra 2023 (ďalej len „vyhláška“). Podľa názoru okresného súdu išlo o spor, ktorého predmet bol oceníteľný peniazmi, pričom všeobecná hodnota nehnuteľností bola stanovená znaleckým posudkom predloženým žalovaným v štádiu rozhodovania o výške trov konania.

4. Proti tomuto uzneseniu sťažovatelia podali sťažnosť, v ktorej tvrdili, že rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka je predčasné, pretože proti rozhodnutiu vo veci samej podali dovolanie a v rámci neho môže dôjsť k zrušeniu alebo zmene rozhodnutia vo veci samej, a teda aj závislého výroku o nároku na náhradu prvoinštančného a odvolacieho konania. Taktiež uviedli, že vyšší súdny úradník mal v danej veci aplikovať § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky a trovy právneho zastúpenia vypočítať z tzv. neurčitku. Znalecký posudok predložil právny zástupca žalovaného po rozhodnutí vo veci samej, teda oneskorene, resp. v rozpore s ustanoveniami o koncentrácii konania, a preto sa naň nemalo prihliadať. Súčasne podľa sťažovateľov mal vyšší súdny úradník v zmysle § 251 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) skúmať, či boli náklady na právne zastupovanie vynaložené účelne. V tomto smere uviedli, že žalovaný disponuje internými zamestnancami právneho odboru, a preto nebolo dôvodné, aby sa dal zastúpiť komerčným právnikom.

5. Sudca okresného súdu napadnutým uznesením z 24. februára 2025 zamietol sťažnosť sťažovateľov (výrok I) a súčasne opravil výrok uznesenia z 25. júna 2024 v časti žalobcov, ktorým bola uložená povinnosť (výrok II).

II.

Argumentácia sťažovateľov

6. Sťažovatelia v ústavnej sťažnosti najskôr uviedli, že podaním z 13. marca 2025 podali generálnemu prokurátorovi podnet na podanie dovolania generálneho prokurátora podľa § 458 CSP. Generálna prokuratúra vybavila podnet odložením, ktorý doručila sťažovateľom 23. apríla 2025, pričom tvrdia, že lehota na podanie ústavnej sťažnosti im plyní do 23. júna 2025.

7. V rámci sťažnostnej argumentácie predostreli proti napadnutým rozhodnutiam rovnaké výhrady, aké uviedli aj v sťažnosti proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka. Za nezákonný považujú postup právneho zástupcu žalovaného, ktorý predložil znalecký posudok až po tom, čo mu bol doručený rozsudok odvolacieho súdu vo veci samej, hoci ním disponoval už skôr. Sudca okresného súdu sa vôbec nevysporiadal s podstatnou argumentáciou sťažovateľov o tom, že znalecký posudok bol predložený oneskorene, v rozpore s koncentračnou zásadou uplatňovanou v civilnom procese, a teda že na tento nemožno prihliadať, čo odôvodňuje aplikáciu § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky. Okresný súd uviedol iba to, že bolo legitímnym právom žalovaného takýto znalecký posudok predložiť súdu pred rozhodnutím vyššieho súdneho úradníka. Za nelogické považujú tvrdenie súdu, že sťažovatelia nerozporovali znalecký posudok a v ňom vyčíslenú hodnotu nehnuteľností. Tvrdia, že nie sú znalcami v odbore odhadu hodnoty nehnuteľností, a tak objektívne nemohli znalecký posudok odborne rozporovať. Odôvodnenia napadnutých rozhodnutí sú podľa ich názoru nielen

zmätočné (nepreskúmateľné), ale i arbitrárne, nezrozumiteľné, neprípustné a v rozpore s kogentnými ustanoveniami Civilného sporového poriadku a toto vo svojom dôsledku znamená *denegatio iustitiae*.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

III.1. K namietanému porušeniu označených práv uznesením z 25. júna 2024:

8. Napadnuté uznesenie z 25. júna 2024 vydal vyšší súdny úradník. Podľa § 239 ods. 1 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému vyšším súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje na jeden zo základných princípov konania o ústavných sťažnostiach, ktorým je princíp subsidiarity. Ústavný súd v zmysle uvedeného princípu zakotveného v čl. 127 ods. 1 ústavy poskytuje ochranu základným právam alebo slobodám fyzických osôb a právnických osôb za podmienky, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je teda rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom ochranu základným právam a slobodám poskytuje v zmysle ústavy primárne všeobecné súdnictvo a ústavný súd až subsidiárne.

9. Uznesenie vyššieho súdneho úradníka bolo predmetom prieskumu zo strany sudcu okresného súdu v sťažnostnom konaní iniciovanom na základe sťažnosti sťažovateľov, čo vylučuje právomoc ústavného súdu na prieskum ústavnou sťažnosťou prezentovaného porušenia práv a zakladá dôvod na odmietnutie tejto časti ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 písm. a) v spojení s § 132 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

III.2. K namietanému porušeniu označených práv uznesením z 24. februára 2025:

10. Vo vzťahu k tejto časti ústavnej sťažnosti je potrebné poukázať na § 124 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Ak rozhodnutie nadobúda právoplatnosť vyhlásením alebo oznámením a ak sa podľa osobitných predpisov zároveň doručuje jeho písomné vyhotovenie, začína lehota plynúť dňom doručenia tohto písomného vyhotovenia sťažovateľovi; ak sa rozhodnutie doručuje len jeho zástupcovi, začína lehota plynúť dňom doručenia písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia tomuto zástupcovi. Ak bol vo veci podaný mimoriadny opravný prostriedok, lehota na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré bolo mimoriadnym opravným prostriedkom napadnuté, začína plynúť od doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku.

11. Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 55/02, III. ÚS 108/02, IV. ÚS 158/04, I. ÚS 109/06, III. ÚS 175/2020).

12. Napadnuté uznesenie z 24. februára 2025 nadobudlo právoplatnosť 13. marca 2025. V zmysle § 124 zákona o ústavnom súde tak lehota dvoch mesiacov na podanie ústavnej sťažnosti uplynula 13. mája 2025. Ústavná sťažnosť bola ústavnému súdu doručená 2. júna 2025.

13. Sťažovatelia odvodzujú zachovanie lehoty na podanie ústavnej sťažnosti od doručenia upovedomenia Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky o odložení ich podnetu na podanie dovolania generálneho prokurátora (ako reakcie generálnej prokuratúry na podnet sťažovateľov na podanie dovolania generálnym prokurátorom), a teda od 23. apríla 2025 s tým, že lehota na podanie ústavnej sťažnosti mala uplynúť 23. júna 2025.

14. Ústavný súd sa v minulosti vyjadril, že počítanie lehoty na podanie ústavnej sťažnosti od doručenia upovedomenia o odložení podnetu na podanie mimoriadneho dovolania nemá právnu relevanciu, pretože podnet na podanie mimoriadneho dovolania nie je opravným prostriedkom a jeho iniciátor nemá právny nárok na jeho podanie (III. ÚS 34/2015, podobne IV. ÚS 564/2018, I. ÚS 525/2019). Rovnaký záver platí aj pre podnet strany na podanie dovolania generálneho prokurátora v zmysle § 458 ods. 3 CSP. Zákon o ústavnom súde priznáva účinky predĺženia lehoty na podanie ústavnej sťažnosti len v prípade takých mimoriadnych opravných prostriedkov, ktoré sú v priamej dispozícii sťažovateľa a ktoré sú efektívne spôsobilé privodiť sťažovateľovi úspech vo veci (IV. ÚS 85/2020). Podnet na podanie dovolania generálneho prokurátora takéto parametre nespĺňa.

15. Z uvedených dôvodov ústavný súd nemohol vychádzať pri posudzovaní toho, či ústavná sťažnosť bola podaná v rámci dvojmesačnej lehoty ustanovenej v § 124 zákona o ústavnom súde, zo skutočnosti, že sťažovatelia podali podnet na podanie dovolania generálneho prokurátora. Za daných okolností bol pre posúdenie tejto otázky relevantný deň nadobudnutia právoplatnosti napadnutého uznesenia okresného súdu.

16. Keďže napadnuté uznesenie okresného súdu, ktorým bolo rozhodnuté o sťažnosti, nadobudlo právoplatnosť 13. marca 2025, ústavný súd uzatvára, že ústavná sťažnosť sťažovateľov mu bola doručená celkom zjavne po uplynutí dvojmesačnej lehoty uvedenej v § 124 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd preto nebol oprávnený zaujať vecné stanovisko k argumentácii sťažovateľov a odmietol ústavnú sťažnosť v tejto časti podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde z dôvodu jej oneskoreného podania.

17. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti bolo bez právneho významu rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľov obsiahnutých v petite ich ústavnej sťažnosti, keďže rozhodovanie o nich je podmienené vyslovením porušenia základného práva alebo slobody, k čomu v tomto prípade nedošlo.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. júna 2025

Jana Baricová
sudkyňa spravodajkyňa